

Новата история: *Какво става после*

ДНИ НАРЕД КОЛЕБЛИВКО си седи вкъщи, край Склада за Сиренце, крачи напред-назад, зачервен и гневен.

Все така чака ден след ден появата на ново Сиренце, и не може да повярва, че тя не се случва. Убеден е, че ако упорства и прояви достатъчно търпение, нещата ще се променят за добро.

Но не би.

И защо не се връща този Разсъдливко? Докато крачи, Колебливко стига до множество различни отговори.

Отначало си казва:

– Няма начин да не си гоїде. Ще се появи в най-скоро време и нещата ще тръгнат постарому. – Само че „най-скоро време“ идва ден след ден, а Разсъдливко все така никакъв го няма.

Докато се гразни все повече и повече, мислите на Колебливко поемат в нова посока.

– Забравил ме е.

– Крие се от мене.

– Нарочно го прави! Как може приятел така да ме погведе?

Последната мисъл разгневява Колебливко и колкото повече я върти из главата си, толкова по-гневен става.

Яд го е, загато Разсъдливко го остави сам, яд го е, загато Сиренцето го няма, и най го е яд, загато нищо не може да стори, за да оправи или подобри положението. Най-накрая спира на място и крясва:

– ТОВА НЕ Е ЧЕСТНО!

Изтощен от крачене и ядове, Колебливко се стоварва в любимото си кресло и започва да се кахъри.

Ами ако Разсъдливко се е загубил?

Ами ако се е наранил или нещо по-лошо?

Колебливко забравя гнева си; тревожи се за своя приятел, като си представя ужасните неща, които може да са го сполетели.

Дилемата на Колебливко

СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ му хрумва друг въпрос:

– Защо не се прибира Разсъдливко? – започва да се пита той. – Защо не тръгнах с него?

Ако бе тръгнал с Разсъдливко, казва си, може би нещата щяха да са по-инакви. Може би Разсъдливко нямаше да се загуби. Може би нищо лошо не щеше да му се случи. Може би точно сега щяха да си хапват Сиренце.

Защо и той *не си тръгна заедно със Сиренцето*, както стори неговият приятел?

Защо *не отиде* с Разсъдливко?

Този въпрос го загриза отвътре също като мишок, ухапал парче Сиренце.

А междувременно Колебливко огладнява все повече и повече.

Той става от креслото, за да закрачи отново на-сам-натам, но се спъва върху нещо на пода. Навежда се и го вдига. Вижда какво е чак след като издухва праха от него.

Старо глето.

Спомня си деня, когато гържеше същото глето, а Разсъдливко млатеше връз него с чука, докато отворят голяма дупка в стената на Склада, търсейки още Сиренце. Почти чува звуците от чука и глетото да кънтят между стените на стаята.

Пинг! Пинг! Пинг!

Търси опипом по земята, докато открива чука, който бяха използвали; духа праха и от него. До този миг не му бе хрумвало колко много време е изтекло, откак те гвамата, Колебливко и Разсъдливко, са тръгнали заедно да търсят Сиренце.

Липсва му неговият приятел. И започва да се тревожи. През цялото време се е надявал да се появи ново Сиренце и Разсъдливко да се прибере.

Но няма ни Сиренце, ни Разсъдливко.

Трябва да *направи* нещо. Не може повече да си седи у дома и чака. Трябва да излезе в Лабиринта и потърси Сиренце.